

N:o 252.

A/ Herr **L. O. Stendahl**: *Derom att en tredjedel af det lån, som Rikets Ständer år 1861 beviljade Snöstorps församling, måtte efterskänkas.*

På en skoglös ort, synnerligast om den icke eger någon binäring, är åkerbruket den enda inkomstkälla, hvaraf jordbrukaren skall hemta sina förnödenheter både för sitt uppehälle och sina utskylder. Då grödan är vacker, framlyser ett gladt hopp fullt af tacksamhet uti jordbrukarens öga. Men äfven den vackraste gröda är, innan den blifver inbergad, underkastad många faror. Den olycka, som endast på några få minuter kan helt och hållet förstöra äfven den mest lofvande grödan, är hagel. Detta fick en del af Snöstorps, Trönninge, Eldsberga och Tönnersjö församlingar erfara i Augusti 1861, då en hagelby med stark storm öfvergick trakten och totalt förstörde den vexande grödan. Staten kom då dessa socknar till hjälp dels med en mindre summa, som utan återbetalningsskyldighet utdelades till de fattigaste, dels med räntefritt lån med återbetalningsskyldighet på tre år. Samma olycka träffade åter Snöstorps församling i Juli 1864. Äfven då kom Staten med hjälpsam hand och lemnade på ofvannämnda betalningsvilkor ett räntefritt lån å 12,000 R:dr samt gaf anstånd med återbetalning af den ännu inestående tredjedelen af första lånet. Då nu nämnda socken har tvänne lån att inbetala, och endast de mindre jordbrukarne erhöilo del uti ofvannämnda lån, samt flere utaf läntagarne dels med döden afgått dels helt och hållet äro utfattige, får jag härmed anhålla,

att $\frac{1}{3}$:del eller 1,833 $\frac{1}{3}$ R:dr R:mt utaf det Snöstorps socken år 1861 beviljade räntefria lånet måtte blifva efterskänkt och afskrifvet.

Stockholm den 29 Januari 1867.

L. O. Stendahl.